

[Bindslev.]

timeligheden af en ny Straffelov. Derimod har der paa forskellige praktiske Omraader vist sig forskellig Mening om de Bestemmelser, der skulde indsættes i Straffeloven, hvilket jo kom til Orde under Afstemningen om de forskellige Ændringsforslag ved Lovforslagets anden Behandling i dette høje Ting. Den Skikkelse, som Straffelovforslaget ved denne Afstemning har faaet, er af en saadan Karakter, at jeg for mit Vedkommende kun med største Ængstelse tænker mig dette Straffelovforslag blive til Lov. Da imidlertid mit Hovedsynspunkt er dette, at vi trænger til en ny og mere moderne Straffelov, vil jeg ikke ved min Afstemning bidrage til — om det var muligt — at standse dette Lovforslag her i dette høje Ting, men derimod ved min Afstemning tilkendegive, at jeg ønsker en videre Behandling i Landstinget for forhaabentlig der at faa gennemført saadanne Ændringer, at jeg vil kunne give Lovforslaget i sin Helhed mit Bifald. Det er i dette Haab og kun i dette Haab, at jeg er i Stand til at give Lovforslaget min Stemme ved tredje Behandling, og det Synspunkt, jeg her har fremsat, deles af en Række Medlemmer indenfor mit Parti, paa hvis Vegne jeg da her har den Ære at tale.

L. D. Rasmussen: Jeg erindrere en Tid, da Demokratiet i Danmark stillede det andet høje Ting paa en ret beskeden Plads i Lovgivningsarbejdet og som Magtfaktor med Hensyn til Lovgivningen. Nu hører man i Dag Folk, der kalder sig Demokrater, som Ordføreren for Venstre, staa op og nævne en hel Række Punkter, paa hvilke man ønsker, det andet høje Ting skal foretage Ændringer i det, som kommer herfra. Signalerne er unægtelig blevet noget anderledes, end de var før, og det ejendommelige er, at selv Ting, hvorom der tidligere har været Enighed, i Udvalget i hvert Fald, ogsaa ønskes ændret i det andet høje Ting.

Jeg kan sige, uden at jeg vil nævne en eneste Enkelthed, at der er adskillige Ting, der fra vor Side er blevet opgivet, Ting, vi vilde anse for langt bedre end det, der nu findes i Lovforslaget; men jeg græder ikke derover, thi naar der i Udvalget og her er opnaaet Enighed om, at vi bør søge at faa gennemført Straffeloven, saa er det ikke med Beklagelse, jeg opgiver det, jeg hidtil har ønsket, saa er det i det oprigtige Haab, at det maa kunne lykkes at faa Lovforslaget igennem. Men hvis det ærede Medlem Hr. Vagn Bros Ønsker bliver opfyldt, og vi faar Lovforslaget tilbage i den Skikkelse, det saa vil faa, er det jo slet ikke afgjort, at Lovfor-

slagets Gang gennem Rigsdagen vil blive saa uhyre let; thi saa kunde det jo hænde, at ogsaa vi fik Lyst til at grave Ønsker op, som vi har skudt til Side i dette Øjeblik.

Jeg haaber imidlertid, at det ærede Medlems Ønsker ikke maa blive opfyldt. Jeg haaber, at det andet høje Ting vil se reelt paa Tingene og finde, at det dog staa overfor et godt og brugbart Lovforslag, som det vil være fuldt forsvarligt at gennemføre; skulde det saa komme tilbage med enkelte Smaaændringer, ja, saa kunde vi forhandle derom, og saa kom vi vel ogsaa nok igennem det. Jeg vil paa det mest indtrængende anbefale, at vi enstemmigt slutter os til dette Lovforslag, i Haab om, at det vil kunne gennemføres i indeværende Samling.

Jesper Simonsen: Det foreliggende Lovforslag indeholder meget betydelige Fremskridt i Sammenligning med den Lovgivning, vi for Øjeblikket har paa dette Omraade. Derfor imødeses ogsaa Vedtagelsen af den nye Straffelov ikke alene ganske enstemmigt indenfor Fagmændenes Kreds, men ogsaa langt videre ud med største Utaalmodighed. Der er nu gennem mange Aar forhandlet om denne nye Straffelov. Den er forberedt saa omfattende og indgaaende som muligt, og man er i Fagmændenes Kreds enig om, at man bør tage den nu for at opnaa de betydelige Fremskridt, den medfører, selv om der paa enkelte Punkter hos enkelte godt kunde være Ønsker om Ændringer.

Her i dette høje Ting er der Enighed om i Dag at stemme for Lovforslagets Vedtagelse, idet de faldne Udtalelser viser, at kun ganske enkelte Medlemmer vil afholde sig fra at stemme for Lovforslaget. Den Enighed, som saaledes dog opnaas i Dag, er opnaaet, tør jeg sige, ved betydelig Resignation fra mange Sider. Ogsaa fra vor Side, og det samme gælder utvivlsomt fra socialdemokratisk Side, er der paa mange Punkter vist stor Resignation. For mit Vedkommende som Kriminalist — og jeg tør vel sige som Dyrker af moderne kriminalistiske Anskuelser — har jeg maattet vise megen Resignation ved Arbejdet med dette Lovforslag. Jeg har gjort det ud fra den bestemte Opfattelse, at det var af den allerstørste Betydning nu at faa dette Lovforslag ført igennem, og jeg vil henstille, at man ogsaa fra anden Side kan vise en saadan Resignation.

Jeg skal ikke inklade mig paa nu at gentage Argumentationen for og imod de